

Bruksela, 29 września 2025 r.
(OR. en)

13344/25

FISC 253
ECOFIN 1261
ONU 55

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 29 września 2025 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Dotyczy: Zalecenie
DECYZJA RADY
upoważniająca do prowadzenia rokowań na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących umowy
w sprawie drugiego wstępnego protokołu do ramowej konwencji ONZ o międzynarodowej współpracy podatkowej oraz
w sprawie wszelkich postanowień tej konwencji ramowej dotyczących tego protokołu lub mających na niego wpływ

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 584 final.

Załącznik: COM(2025) 584 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.9.2025 r.
COM(2025) 584 final

Zalecenie

DECYZJA RADY

**upoważniająca do prowadzenia rokowań na forum Organizacji Narodów
Zjednoczonych dotyczących umowy
w sprawie drugiego wstępnego protokołu do ramowej konwencji ONZ
o międzynarodowej współpracy podatkowej oraz
w sprawie wszelkich postanowień tej konwencji ramowej dotyczących tego protokołu
lub mających na niego wpływ**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Przyczyny i cele wniosku

W grudniu 2022 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęło rezolucję 77/244¹ w sprawie *promowania integracyjnej i skutecznej międzynarodowej współpracy podatkowej w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych*. Rezolucja ta zapoczątkowała międzyrządową dyskusję na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) na temat sposobów wzmocnienia integracyjności i skuteczności międzynarodowej współpracy podatkowej. W sierpniu 2023 r. sekretarz generalny ONZ, po konsultacjach z państwami członkowskimi ONZ i zainteresowanymi stronami, opublikował sprawozdanie² zawierające analizę wszystkich odpowiednich międzynarodowych instrumentów prawnych i porozumień wielostronnych. Aby zwiększyć rolę ONZ w kształtowaniu norm podatkowych, w sprawozdaniu wskazano trzy warianty do rozważenia: 1) prawnie wiążącą wielostronną konwencję w dziedzinie podatków; 2) prawnie wiążącą ramową konwencję o międzynarodowej współpracy podatkowej oraz 3) ramy międzynarodowej współpracy podatkowej. Większość państw członkowskich ONZ głosowała za wariantem 2, który został ostatecznie przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne w rezolucji 78/230³.

W rezolucji 78/230 podkreślono, że wysiłki na rzecz międzynarodowej współpracy podatkowej powinny być uniwersalne pod względem podejścia i zakresu oraz uwzględniać różne potrzeby i możliwości wszystkich państw, w szczególności krajów rozwijających się i krajów znajdujących się w szczególnej sytuacji. W pierwszej kolejności w rezolucji powołano międzyrządowy komitet *ad hoc* w celu opracowania zakresu merytorycznego ramowej konwencji o międzynarodowej współpracy podatkowej w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwanej dalej „konwencją ramową”). Po intensywnych negocjacjach zakres ten został przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne w rezolucji 79/235⁴. W drugiej kolejności powołano międzyrządowy komitet negocjacyjny, który ma opracować instrumenty prawne konwencji ramowej i osiągnąć porozumienia w tej sprawie.

Zakres merytoryczny konwencji ramowej stanowi, że wraz z konwencją ramową należy opracować dwa wstępne protokoły (ang. *Early Protocols*). Pierwszy wstępny protokół będzie dotyczył opodatkowania dochodów pochodzących ze świadczenia usług transgranicznych w coraz bardziej cyfrowej i zglobalizowanej gospodarce, jak uzgodniono w rezolucji 79/235. Drugi wstępny protokół będzie dotyczył zapobiegania sporom podatkowym i ich rozwiązywania, jak uzgodniono na sesji organizacyjnej międzyrządowego komitetu negocjacyjnego, która odbyła się w Nowym Jorku w dniach 3–6 lutego 2025 r.⁵

W rezolucji 79/235 określono również, że prace międzyrządowego komitetu negocjacyjnego powinny zostać zakończone w 2027 r., tak aby można je było przeanalizować podczas pierwszego kwartału 82. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ. Międzyrządowy komitet negocjacyjny ma zbierać się w 2025, 2026 i 2027 r. na co najmniej trzech sesjach

¹ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 30 grudnia 2022 r., [A/RES/77/244](#).

² Sprawozdanie sekretarza generalnego pt. „Promowanie integracyjnej i skutecznej międzynarodowej współpracy podatkowej w Organizacji Narodów Zjednoczonych” [A/78/235](#).

³ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 22 grudnia 2023 r., [A/RES/78/230](#). [27 państw członkowskich UE głosowało przeciwko przyjęciu](#).

⁴ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 24 grudnia 2024 r., [A/RES/79/235](#).

⁵ Sprawozdanie z sesji organizacyjnej, [A/AC.298/3](#).

merytorycznych rocznie. W 2025 r. pierwsza i druga sesja merytoryczna odbyły się jedna po drugiej w dniach 4–15 sierpnia w Nowym Jorku, natomiast trzecia sesja merytoryczna jest zaplanowana na 10–21 listopada w Nairobi. W 2026 r. sesje merytoryczne zaplanowano wstępnie na 3–14 sierpnia w Nowym Jorku, a następnie na 30 listopada – 11 grudnia w Nairobi. W 2027 r. sesje merytoryczne zaplanowano wstępnie na 18–29 stycznia, 26 kwietnia – 7 maja i 19–30 lipca, przy czym wszystkie trzy mają się odbyć w Nowym Jorku.

Niniejszy wniosek ma na celu zapewnienie odpowiedniego udziału Unii Europejskiej w tych rokowaniach, ponieważ można wyjść z założenia, że rokowania te będą dotyczyły kwestii, które należą do kompetencji Unii w dziedzinie opodatkowania. Rokowania będą dotyczyły najprawdopodobniej również niektórych obszarów, które należą do wyłącznej kompetencji Unii zgodnie z art. 3 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

W szczególności istnieje ryzyko, że drugi wstępny protokół w sprawie zapobiegania sporom podatkowym i ich rozwiązywania, który jest obecnie negocjowany, może dotyczyć kwestii należących do wyłącznej kompetencji Unii zgodnie z art. 3 ust. 2 TFUE, w szczególności odpowiednich instrumentów prawa UE dotyczących rozstrzygania sporów i mechanizmów zapobiegawczych w ramach współpracy administracyjnej. Zgodnie z art. 2 ust. 1 TFUE, w przypadku gdy Traktaty przyznają Unii w określonej dziedzinie wyłączną kompetencję, jedynie Unia może przyjmować akty prawnie wiążące, w tym umowy międzynarodowe, natomiast państwa członkowskie mogą to czynić samodzielnie tylko wówczas, gdy zostaną do tego upoważnione przez Unię lub w celu wykonania aktów Unii.

W związku z tym Unia powinna mieć prawo uczestnictwa co najmniej w rokowaniach dotyczących drugiego wstępnego protokołu oraz elementów konwencji ramowej związanych z takim protokołem lub mających na niego wpływ, jeżeli ma on wpływ na prawodawstwo UE.

Ze względu na szczególny obszar rokowań należy określić praktyczne ustalenia dotyczące prowadzenia rokowań, w szczególności z myślą o zapewnieniu skutecznej współpracy między negocjatorem Unii a państwami członkowskimi, bez uszczerbku dla roli Komisji jako negocjatora zgodnie z jej prerogatywami wynikającymi z art. 17 TUE oraz roli specjalnego komitetu w rozumieniu art. 218 ust. 4 TFUE.

1.2. Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Chociaż dokładny zakres rokowań jest jeszcze niejasny, kwestie, które mają być tematem wstępnych protokołów, wskazują na potencjalne pokrywanie się z kwestiami lub obszarami, których dotyczą niektóre przepisy UE. Jest tak w szczególności w przypadku drugiego wstępnego protokołu w sprawie zapobiegania sporom podatkowym i ich rozwiązywania. W dyrektywie w sprawie mechanizmu rozstrzygania sporów (dyrektywa (UE) 2017/1852)⁶ określono procedurę szybkiego i skutecznego rozstrzygania sporów związanych z różną interpretacją i stosowaniem umów i konwencji, takich jak dwustronne umowy podatkowe i konwencja arbitrażowa (90/463/EWG), które przewidują wyeliminowanie podwójnego opodatkowania dochodów i, w stosownych przypadkach, kapitału. W drugim wstępnym protokole może zostać wprowadzony podobny mechanizm rozstrzygania sporów w celu rozwiązywania przypadków podwójnego opodatkowania, co tym samym miałoby wpływ na zakres stosowania przepisów unijnych. W związku z tym Unia powinna uczestniczyć

⁶ [Dyrektywa Rady \(UE\) 2017/1852](#) z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej.

w rokowaniach w celu zapewnienia, by podatnicy w państwach członkowskich UE zachowali prawo do dalszego stosowania dostępnych instrumentów prawa UE przy rozstrzyganiu sporów podatkowych.

Ponadto współpraca administracyjna w sprawach podatkowych jest objęta dyrektywą 2011/16/UE (dyrektywa w sprawie współpracy administracyjnej – DAC) i jej późniejszymi zmianami⁷. W dyrektywie DAC określono zasady i procedury ścisłej współpracy między właściwymi organami państw członkowskich w dziedzinie podatków bezpośrednich. Ustanowiono w niej zharmonizowane ramy, które umożliwiają państwom członkowskim wzajemną pomoc poprzez wymianę informacji, a także inne formy zaawansowanej współpracy. Narzędzia współpracy przewidziane w DAC mogą pomóc w zapobieganiu sporom podatkowym i ich rozstrzyganiu. W związku z tym możliwe jest, że przyszłe zasady na szczeblu ONZ będą wchodzić w zakres dziedziny objętej już prawem Unii.

W związku z powyższym w rokowaniach dotyczących drugiego wstępnego protokołu w sprawie zapobiegania sporom podatkowym i ich rozstrzygania należy zadbać o to, by uzgodnione postanowienia były zgodnie z prawem Unii. Niniejsze zalecenie zostaje zatem przedłożone Radzie, by zgodnie z art. 218 TFUE udzieliła upoważnienia do odpowiedniego udziału UE i wydała wytyczne negocjacyjne w odniesieniu do drugiego wstępnego protokołu i wszelkich postanowień konwencji ramowej, które dotyczą środków związanych z drugim wstępnym protokołem lub mających na niego wpływ.

Ponadto zgodnie z wyżej wymienionym zakresem merytorycznym⁸ ogólne cele konwencji ramowej mają na celu „ustanowienie integracyjnego, sprawiedliwego, przejrzystego, efektywnego, równego i skutecznego międzynarodowego systemu podatkowego”. Możliwe zobowiązania powinny dotyczyć takich kwestii jak (i) sprawiedliwy przydział praw do opodatkowania, w tym sprawiedliwe opodatkowanie przedsiębiorstw wielonarodowych, (ii) przeciwdziałanie praktykom uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania stosowanym przez zamożne osoby fizyczne oraz zapewnienie skutecznego opodatkowania tych osób w odpowiednich państwach członkowskich, a także (iii) skuteczna wzajemna pomoc administracyjna w sprawach podatkowych, w tym w odniesieniu do przejrzystości i wymiany informacji do celów podatkowych. W dalszym ich przebiegu rokowania mogą objąć również inne kwestie lub obszary, które zgodnie z art. 3 ust. 2 TFUE mogłyby wpłynąć na inne wspólne zasady (unijne) lub zmienić ich zakres. W takim przypadku konieczne będzie dokonanie odpowiednich zmian i dalsze rozszerzenie zakresu wytycznych negocjacyjnych dotyczących udziału UE.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

2.1. Proceduralna podstawa prawna

Art. 218 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że w przypadku gdy planowana umowa nie dotyczy wyłącznie lub głównie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Komisja przedstawia zalecenia Radzie. Rada przyjmuje

⁷ [Dyrektywa Rady 2011/16/UE](#) z dnia 15 lutego 2011 r.; [dyrektywa Rady 2014/107/UE](#) z dnia 9 grudnia 2014 r. (DAC2); [dyrektywa Rady \(UE\) 2015/2376](#) z dnia 8 grudnia 2015 r. (DAC3); [dyrektywa Rady \(UE\) 2016/881](#) z dnia 25 maja 2016 r. (DAC4); [dyrektywa Rady \(UE\) 2016/2258](#) z dnia 6 grudnia 2016 r. (DAC5); [dyrektywa Rady \(UE\) 2018/822](#) z dnia 25 maja 2018 r. (DAC6); [dyrektywa Rady \(UE\) 2021/514](#) z dnia 22 marca 2021 r. (DAC7); [dyrektywa Rady \(UE\) 2023/2226](#) z dnia 17 października 2023 r. (DAC8); oraz [ST/6845/2025](#), przyjęty w dniu 11 marca 2025 r. (DAC9).

⁸ [A/AC.298/2](#)

decyzję upoważniającą do podjęcia rokowań i mianującą negocjatora Unii lub szefa zespołu negocjacyjnego Unii.

Art. 218 ust. 4 TFUE stanowi, że Rada może kierować wytyczne negocjacyjne do negocjatora i wyznaczyć specjalny komitet, który się z nim skonsultuje.

Zgodnie z art. 218 ust. 8 akapit drugi TFUE Rada stanowi jednomyślnie, gdy umowa ma dotyczyć dziedziny, w której do przyjęcia aktu Unii i układów o stowarzyszeniu wymagana jest jednomyślność.

Komisja zaleca udzielenie upoważnienia do prowadzenia w imieniu Unii rokowań w sprawie ramowej konwencji ONZ o międzynarodowej współpracy podatkowej i powiązanego z nią drugiego wstępnego protokołu w sprawie zapobiegania sporom podatkowym i ich rozwiązywania. Komisja powinna zostać wyznaczona na negocjatora.

Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji upoważniającej do prowadzenia rokowań w imieniu Unii w sprawie ramowej konwencji ONZ o międzynarodowej współpracy podatkowej i drugiego wstępnego protokołu do tej konwencji jest art. 218 ust. 3 i 4 TFUE oraz art. 218 ust. 8 akapit drugi TFUE.

2.2. Materialna podstawa prawna

Przedmiotem decyzji jest obszar opodatkowania i może on obejmować kwestie związane z opodatkowaniem bezpośrednim lub pośrednim. Podstawą prawną powinny zatem być art. 113 i 115 TFUE.

2.3. Wybór negocjatora

Biorąc pod uwagę, że planowana umowa dotyczy wyłącznie kwestii spoza dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, zgodnie z art. 218 ust. 3 TFUE na negocjatora należy wyznaczyć Komisję.

2.4. Kompetencja Unii

Jak wyjaśniono powyżej, należy wyjść z założenia, że rokowania w sprawie drugiego wstępnego protokołu obejmą potencjalnie zarówno kompetencje dzielone, jak i wyłączne.

2.5. Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Niektóre z potencjalnych obszarów rokowań w sprawie konwencji ramowej i dwóch wstępnych protokołów do tej konwencji mogą należeć do wyłącznej kompetencji Unii. Konieczny jest zatem odpowiedni udział UE w tych rokowaniach, aby zapewnić zgodność z prawem Unii.

2.6. Proporcjonalność

Inicjatywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zakładanych celów polityki. Chodzi o zalecenie udzielenia Komisji mandatu do udziału w rokowaniach dotyczących elementów umowy międzynarodowej w zakresie, w jakim obejmują one również kwestie należące do wyłącznej kompetencji Unii.

Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla podziału kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi określonego w Traktatach oraz dla wszelkich późniejszych decyzji o podpisaniu, zawarciu lub ratyfikowaniu konwencji w imieniu Unii. Niniejsza decyzja powinna również pozostawać bez uszczerbku dla możliwości negocjowania przez Unię w innych przypadkach kwestii należących wyłącznie do kompetencji dzielonych, jeżeli jest

ona do tego upoważniona zgodnie z odpowiednią procedurą na mocy art. 218 TFUE, jak uznano w orzecznictwie Trybunału.

2.7. Wybór instrumentu

Niniejsze zalecenie dotyczące decyzji Rady zostaje przedłożone zgodnie z art. 218 ust. 3 i 4 TFUE, w którym przewidziano przyjęcie przez Radę decyzji upoważniającej do podjęcia rokowań i mianowania negocjatora ze strony Unii. Rada może również skierować wytyczne negocjacyjne do negocjatora. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu wyrażonego w niniejszym zaleceniu.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

3.1. Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa

Nie dotyczy.

3.2. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Nie dotyczy.

3.3. Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej

W ramach przygotowania do rokowań Komisja wzięła pod uwagę opinie wyrażone przez ekspertów z państw członkowskich podczas dyskusji na forum odpowiednich grup roboczych Rady.

3.4. Ocena skutków

Nie dotyczy.

3.5. Sprawność regulacyjna i uproszczenie

Nie dotyczy.

3.6. Prawa podstawowe

Rokowania obejmą prawdopodobnie obszary lub kwestie, które mogłyby stanowić ingerencję w prawa podstawowe, w tym prawa podatników, takie jak ochrona danych osobowych, prawo do bycia wysłuchanym i prawo do dobrej administracji. Przepisy, które mają być przedmiotem rokowań, mogą prowadzić do ingerencji np. w prawo do prywatności i prawo do ochrony danych osobowych. Udział w rokowaniach w imieniu Unii Europejskiej ma służyć zapewnieniu, by ostateczny wynik nie wpłynął negatywnie na poziom ochrony praw podstawowych w Unii.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

5.1. Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Oczekuje się, że proces negocjacyjny obejmie okres od 2025 r. do końca 2027 r., z możliwością jego przedłużenia w razie potrzeby. Po sfinalizowaniu tekstów prawnych może nastąpić podpisanie i zawarcie konwencji ramowej i wstępnego protokołu do tej konwencji.

W ramach inicjatywy proponuje się prowadzenie procesu negocjacyjnego, który jest otwarty, integracyjny i przejrzysty.

Zalecenie

DECYZJA RADY

**upoważniająca do prowadzenia rokowań na forum Organizacji Narodów
Zjednoczonych dotyczących umowy
w sprawie drugiego wstępnego protokołu do ramowej konwencji ONZ
o międzynarodowej współpracy podatkowej oraz
w sprawie wszelkich postanowień tej konwencji ramowej dotyczących tego protokołu
lub mających na niego wpływ**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113 i 115, w związku z art. 218 ust. 3 i 4 oraz art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 24 grudnia 2024 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęło rezolucję 79/235 w sprawie promowania integracyjnej i skutecznej międzynarodowej współpracy podatkowej w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych⁹. W rezolucji tej określono zakres merytoryczny ramowej konwencji ONZ o międzynarodowej współpracy podatkowej („konwencja ramowa”). Powołano w niej również otwarty międzyrządowy komitet negocjacyjny kierowany przez państwa członkowskie, którego zadaniem zgodnie z tym zakresem będzie opracowanie konwencji ramowej i dwóch wstępnych protokołów.
- (2) Unia przyjęła zbiór wspólnych przepisów dotyczących kwestii, które mogą stanowić część treści drugiego wstępnego protokołu w sprawie zapobiegania sporom podatkowym i ich rozstrzygania. Przepisy te obejmują w szczególności mechanizmy rozstrzygania sporów¹⁰ oraz współpracę administracyjną w dziedzinie podatków bezpośrednich¹¹. W zakresie, w jakim drugi wstępny protokół obejmuje kwestie

⁹ Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ [A/RES/79/235](#).

¹⁰ Dyrektywa Rady (UE) 2017/1852 z dnia 10 października 2017 r. w sprawie mechanizmów rozstrzygania sporów dotyczących podwójnego opodatkowania w Unii Europejskiej (Dz.U. L 265 z 14.10.2017, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1852/oj>).

¹¹ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (DZ.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2011/16/2024-01-01>); dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (DAC2) (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/107/oj>); dyrektywa Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (DAC3) (Dz.U. L 332 z 18.12.2015, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2376/oj>); dyrektywa Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (DAC4) (Dz.U. L 146 z 3.6.2016, s. 8, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2016/881/oj>); dyrektywa Rady (UE) 2016/881 z dnia 25 maja 2016 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (DAC5) (Dz.U. L 146 z 3.6.2016, s. 8, ELI:

należące do wyłącznej kompetencji Unii na mocy art. 3 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Unia powinna uczestniczyć w rokowaniach dotyczących drugiego wstępnego protokołu oraz wszelkich postanowień konwencji ramowej dotyczących drugiego wstępnego protokołu lub mających na niego wpływ. W tym celu do niniejszej decyzji załączono wytyczne negocjacyjne skierowane do Komisji.

- (3) Zakres merytoryczny konwencji ramowej obejmuje również skuteczne zapobieganie sporom podatkowym i ich rozstrzyganie jako jeden z tematów zobowiązania. Ze względu na potrzebę koordynacji różnych postanowień konwencji ramowej i drugiego wstępnego protokołu w tej dziedzinie Unia powinna uczestniczyć w rokowaniach w sprawie konwencji ramowej w zakresie, w jakim dotyczą one kwestii, które są istotne dla drugiego wstępnego protokołu lub mają na niego wpływ.
- (4) Ponieważ rokowania znajdują się jeszcze na wczesnym etapie, dokładny zakres konwencji ramowej i jej pierwszego wstępnego protokołu w sprawie opodatkowania usług transgranicznych nie jest jeszcze znany. W trakcie rokowań będzie można wskazać dodatkowe kwestie lub obszary, które mogą mieć wpływ na przepisy Unii lub zmieniać ich zakres, lub też może się okazać, że rokowania te mogą mieć wpływ na ustanowienie i prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, zatem także w tych rokowaniach Unia powinna uczestniczyć. W związku z tym, w zależności od przebiegu rokowań, wytyczne negocjacyjne mogą być zmieniane i dalej rozwijane w celu uwzględnienia kwestii związanych z pierwszym wstępnym protokołem, a także możliwych postanowień konwencji ramowej.
- (5) Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy Komisja i państwa członkowskie powinny ściśle współpracować w trakcie procesu negocjacyjnego, w tym poprzez regularne kontakty z ekspertami technicznymi państw członkowskich i ich przedstawicielami w Nowym Jorku, Nairobi lub w innych lokalizacjach ONZ,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Upoważnia się niniejszym Komisję do udziału, w imieniu Unii, w rokowaniach na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących umowy w sprawie drugiego wstępnego protokołu w sprawie zapobiegania sporom podatkowym i ich rozstrzygania, który stanowi integralną część ramowej konwencji ONZ o międzynarodowej współpracy podatkowej („konwencja ramowa”), oraz wszelkich postanowień konwencji ramowej dotyczących drugiego wstępnego protokołu lub mających na niego wpływ.

<http://data.europa.eu/eli/dir/2016/881/oj>); dyrektywa Rady (UE) 2018/822 z dnia 25 maja 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania w odniesieniu do podlegających zgłoszeniu uzgodnień transgranicznych (DAC6) (Dz.U. L 139 z 5.6.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2018/822/oj>); dyrektywa Rady (UE) 2021/514 z dnia 22 marca 2021 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (DAC7) (Dz.U. L 104 z 25.3.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2021/514/oj>); dyrektywa Rady (UE) 2023/2226 z dnia 17 października 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (DAC8) (Dz.U. L, 2023/2226, 24.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2226/oj>); oraz dyrektywa Rady (UE) 2025/872 z dnia 14 kwietnia 2025 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (DAC9) (Dz.U. L, 2025/872, 6.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/872/oj>).

Artykuł 2

Rokowania są prowadzone na podstawie wytycznych negocjacyjnych Rady określonych w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Komisja zostaje niniejszym wyznaczona na negocjatora Unii.

Artykuł 4

Rokowania są prowadzone w konsultacji ze specjalnym komitetem, o którym mowa w art. 218 ust. 4 TFUE, i zgodnie z wytycznymi zamieszczonymi w załączniku do niniejszej decyzji, z zastrzeżeniem wytycznych, które Rada może wydać Komisji w późniejszym terminie.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*